

behandle det her foreliggende Regeringsforslag, ogsaa vil tage under Overvejelse, hvad det mener, det finansielt kan udrette paa andre Steder, baade ved Hirtshals, Tyborøn og Ringkøbing Fjord, for at vi ogsaa ligesom ved Ribe kunne forene Fiskeriets Interesser med andre Interesser, Vi have jo saa mange Gange baade i Finansudvalget og her i Salen været inde paa Spørgsmaalet om at faa gjort Udløbsforholdene ved Skern Aa bedre, saaledes at der kunde ske en Afvanding af mange Tusinde Tdr. Land, og at det muligvis kunde ske ved en Gennemgravning ved Hvide Sande eller hvor de sagkyndige mene, ligesom vi ogsaa have været inde paa Spørgsmaalet om Ribe. Det ærede Medlem fra Esbjerg er glad ved, at Esbjerg i denne Sag som sædvanlig har faaet Forspringet, saaledes at de have faaet anlagt en Fiskerihavn og altsaa ere komne, man kan vel ikke i denne Forbindelse sige paa det tørre, men dog paa den heldige Side. Derfor ville vi, og vil navnlig jeg som Ribekredsens Repræsentant hævde, at naar vi skulle til at opfylde noget af det, der forlanges i denne Kommissionsbetænkning, saa ville vi nok længere Vest paa, da det særlig er os, Gildet skulde gøres for, saaledes at vi ikke skulde have Vestkysthavnen for langt borte fra Ribeeegnen. Det er saa billige, rimelige og smaa Fordringer, der stilles fra denne gamle middelalderlige Størstad, at vi nok kunde have Grund til at tro, at man baade fra Tingets og Regeringens Side var villig til at tage berettigede Hensyn ogsaa til denne Egns Fordringer.

N. Andersen: Det er gaaet mig som forskellige andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet, at det er med ikke ringe Forundring, at jeg har set, at den sidst nedsatte Vestkysthavnekommission endte med at stille i første Række Anlægget af en Havn paa Sydsiden af Skagen, altsaa en Østkysthavn. Jeg har søgt, saa godt jeg har kunnet, at gøre mig klart, hvad der har kunnet bevæge Kommissionen og nu tillige Regeringen til at følge Kommissionen med Hensyn til denne, som det forekommer mig, noget bagvendte Maade at tage fat paa Sagen, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det til Dels er rigtigt, hvad der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, og hvad der for øvrigt ogsaa er fremført i Kommissionens Betænkning, at det er i væsentlig Grad Hensynet til den store Fiskerbefolkning, der har Hjemsted paa Skagen. Men selv denne Betragtning forekommer mig ikke at være fyldestgørende.

Det forekommer mig, at der maa have været andre Grunde til Stede saavel for Kommissionen som for Regeringen, og jeg vilde da tro, at jeg ikke tog meget fejl, naar jeg nævner dette, at Grunden til, at dette Forslag nu foreligger, som omfatter en Overslagssum af $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. — det kan i øvrigt gerne være, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) har Ret i, at inden vi ere færdige med Havnen, vil den nok koste 3 Mill. Kr. — jeg er tilbøjelig til at tro, at det, der har spillet en ikke ringe Rolle for Kommissionen og Regeringen her, er, at det er et Foretagende, som ligger nogenlunde inden for det rimeliges Grænser. Men Spørgsmaalet stiller sig dog stadig for mig tvivlsomt, om det er rigtigt for Lovgivningsmagten at følge Kommissionen og Regeringen paa dette Omraade. Jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at der for Kommissionens Vedkommende har været til Stede, maaské Kommissionsmedlemmerne ubevidst, en Paavirkning af den Estime, der i mange Aar har staaet over Skagen som Anlægsplads for en Havn, at den har været paavirket af de højtflyvende Planer, der Gang efter Gang have været oppe, naar der har været Tale om en Tilflugts- og Nødhavn. Det var for en Menneskealder siden meget moderne, man kunde næsten ikke tænke paa eller tale om andet, end at det var en Nødvendighed for Danmark at bygge Nødhavne, vi kunde ikke være andet bekendt. Den Gang var, som naturligt er, Skagen draget frem som det Punkt, alle kunde enes om at anse for hensigtsmæssigst, naar man overhovedet vilde bygge nye Havne.

Allerede den første Kommission, der blev nedsat i 1877, var inde paa den Tanke. Den Gang stod der, som ærede Medlemmer maaské ville erindre, en meget skarp Strid om, hvilket man skulde vælge af de tre Punkter, om hvilke det paa Forhaand straks kunde betragtes saa godt som givet, at de vare de eneste, der kunde være Tale om, nemlig: Skagen, Hirtsholmene eller Frederikshavn. Den Gang mødte Skagen frem med Krav om ikke alene en Havn, men en Døbbelthavn. Det blev nemlig meget fornuftigt sagt fra de sagkyndiges Side, at en Havn ved Skagen ikke kunde gøre nogen væsentlig Nytte, medmindre der aabnedes Adgang til den ikke alene fra Kattegattet, men ogsaa fra Nordsiden fra Skagerak. Man foreslog derfor, at der skulde bygges en Havn mellem det gamle og det ny Fyrtaarn inde i Land, en Havn, som optog omtrent hele „Grønen“. Den